

1. (6-2) Сподобалося Дарієві, і він поставив над царством сто й двадцять сатрапів, щоб були над усім царством.

2. (6-3) А вище від них три найвищі урядники, що одним із них був Даниїл, яким ці сатрапи здавали звіт, а цар щоб не був пошкодований.

3. (6-4) Тоді цей Даниїл блищав над найвищими урядниками та сатрапами, бо в ньому був високий дух, і цар задумував поставити його над усім царством.

4. (6-5) Тоді найвищі урядники та сатрапи стали шукати причини оскаржити Даниїла в справі царства, але жодної причини чи вади знайти не могли, бо той був вірний, і жодна помилка чи вада не була знайдена на нього.

5. (6-6) Тоді ці люди сказали: Ми не знайдемо на цього Даниїла жодної причини, якщо не знайдемо проти нього в законі його Бога.

6. (6-7) Тоді найвищі урядники та ті сатрапи поспішили до царя, і так йому говорили: Царю Даріє, живи навіки!

7. (6-8) Нарадилися всі найвищі урядники царства, заступники та сатрапи, радники та підсатрапи встановити царську постанову та видати заборону, щоб аж до тридцяти день кожен, хто буде просити яке прохання від якогось бога чи людини, крім від тебе, о царю, був укинений до лев'ячої ями.

8. (6-9) Тепер, царю, затверди цю заборону, і напиши це писання, яке не могло б бути змінене за законом мідян та персів, що не міг би бути відмінений.

9. (6-10) Тому цар Дарій написав це писання та заборону.

10. (6-11) А Даниїл, коли довідався, що було написане те писання, пішов до свого дому, а вікна його в його горниці були відчинені навпроти Єрусалиму, і в три усталені порі на день він падав на свої коліна, і молився та славив свого Бога, бо робив так і перед тим.

11. (6-12) Тоді ці мужі поспішили до нього, і знайшли Даниїла, що він просив та благав свого Бога.

12. (6-13) Тоді вони підійшли й розповіли перед царем про царську заборону: Чи ж не написав ти заборони, що кожна людина, яка буде просити аж до тридцяти день від якогобудь бога чи людини, окрім від тебе, царю, буде вкинена до лев'ячої ями? Цар відповів та й сказав: Це слово певне, як право мідян та персів, що не може бути відмінене.

13. (6-14) Тоді вони відповіли та й сказали перед царем: Даниїл, що з вигнання Юдиних синів, не звернув уваги на тебе, о царю, та на заборону, яку написав ти, і в три усталені порі на день приносить свою молитву.

14. (6-15) Тоді цар, як почув це слово, сильно засмутився, і звернув свою думку на Даниїла, щоб його врятувати, і аж до заходу сонця силувався визволити його.

15. (6-16) Того часу ці мужі поспішили до царя, і говорили цареві: Знай, царю, що за правом мідян та персів усяка заборона та постанова, яку цар установить, не може буде змінена.

16. (6-17) Тоді цар звелів, і привели Даниїла, та й кинули до лев'ячої ями. Цар заговорив і сказав Даниїлові: Твій Бог, що ти Йому служиш, Він завжди врятує тебе!

17. (6-18) І принесений був один камінь, і був покладений на отвір ями, а цар запечатав її своєю печаткою та печаткою своїх вельмож, що не буде змінена Даниїлова справа.

18. (6-19) Тоді цар пішов до свого палацу, і провів ніч у пості, і до нього не впроваджено наложниці, а сон його помандрував від нього.
19. (6-20) Того часу цар устав за зірниці на світанку, і в поспіху пішов до лев'ячої ями.
20. (6-21) А як цар наближався до ями, до Даниїла, то кликнув сумним голосом. Цар заговорив та й сказав до Даниїла: Даниїле, рабе Бога Живого, чи твій Бог, Якому ти завжди служиш, міг урятувати тебе від левів?
21. (6-22) Тоді Даниїл заговорив із царем: Царю, навіки живи!
22. (6-23) Мій Бог послав Свого Ангола, і позамикав пащі левів, і вони не пошкодили мені, бо перед Ним знайдено було мене невинним, а також перед тобою, царю, я не зробив шкоди.
23. (6-24) Тоді цар сильно зрадів, і сказав вивести Даниїла з ями. І Даниїл був виведений з ями, і жодної шкоди не знайдено на ньому, бо він вірував у Бога свого.
24. (6-25) І сказав цар, і привели тих мужів, що донесли на Даниїла, і повкидали до лев'ячої ями їх, їхніх дітей та їхніх жінок. І вони не сягнули ще до дна ями, як леви вже похапали їх, і поторощили всі їхні кості.
25. (6-26) Того часу цар Дарій написав до всіх народів, племен та язиків, що мешкали по всій землі: Нехай мир вам примножиться!
26. (6-27) Від мене виданий наказ, щоб у всьому пануванні мого царства тремтіли та боялися перед Даниїловим Богом, бо Він Бог Живий і існує повіки, і царство Його не буде зруйноване, а панування Його аж до кінця.

27. (6-28) Він рятує та визволяє, і чинить знаки та чуда на небі та на землі, Він урятував Даниїла від лев'ячої сили.

28. (6-29) І той Даниїл мав поведження за царювання Дарія та за царювання Кіра перського.